

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Adversvs Omnia Catabaptistarvm Prava Dogmata Heinrychi Bullingeri lib. IIII

Bullinger, Heinrich

Tigvri, 1535

VD16 B 9759

Sinus Abrahae quid

urn:nbn:de:hbz:466:1-35433

De sinu
Abrahæ.

et resurrectionem euacuat. De sinu Abrahæ te quaero an dormitorium sit, an receptaculum uiuentium.

SIMON. Locus in quem animæ fidelium congregantur ad diem extremum usque. IOIADA.

Vbi est locus ille apud inferos ne, an apud superiores?

SIMON. Hoc mihi compertum non est. Deus scit, neque licet nobis hæc scrutari uelle. IOIADA.

Sic defenditis omnia incerta quæ docetis, et quæ multa de sinu Abrahæ loquimini, nondum compertum

habetis quid sit. Sinus Abrahæ societas est et consortium omnium qui sub ueteri testamento in fide Abrahæ

hæc hinc decesserunt, quæ fides in Christum spectauit. Nam hi omnes in Christum seruabantur.

Iam quaeris an non illi per Christum Iesum in æternam felicitatem sint inuecti? SIMON.

Antu non supra intellexisti animas omnium piorum iam dormire in sinu Abrahæ, et seruari ad iudicium? IOIADA.

Turpia sunt hæc mi Simon, et blasphema in euangelium Iesu Christi, dicere nempe, quod hi qui in sinu

fuerunt Abrahæ, per Christum nondum sint liberati et in cælum adducti. Hoc quid aliud est quam cælum

adhuc reueratum non esse per Christum? Quam prognat hæc doctrina cum uerbis Christi Ioannis. 14. In

domo patris mei mansiones multæ sunt, quod si secum esset, dixissem uobis, Vado paraturus uobis locum.

Et si abiero (per mortem uidelicet) ad parandum uobis locum,

bis locum, iterum ueniam, & assumam uos ad me-
 ipsum, ut ubi sum ego, & uos sitis. Dic ergo mihi Si-
 mon, Christus ubi est? an forte in sinu Abrahamæ? an in
 cœlis? SIMON. In cœlis est ad dexteram dei
 patris. IOIADA. Recte, ergo & nos in cœ-
 lis erimus, non in dormitorio Abrahamæ. SIMON.

Sed tum demum, quū redierit dominus, dicit enim:
 Iterum ueniam ad uos, & accipiam uos ad me. Hic ad-
 uentus Christi extremo tandē die erit. IOIADA.

Quid si de aduentu Christi ad finem uitæ cuiusq;
 intelligam? SIMON. Sic tu quidem, sed pro-
 bandum erit scripturis sacris. IOIADA. Hæc
 non mea sunt, sed eius qui illic loci de morte sua loqui-
 tus est. Eundi enim uerbo pro moriendi utitur, Porro
 ueniendi uerbum (quod catabaptistæ contendunt) non
 accipitur pro extremo aduentu, sed pro resurrectio-
 ne Christi, & auxilio quod fidelibus præstat, in extre-
 mis laboratibus. Rediit enim posteaquam resurrexis-
 set à mortuis & declarauit se aperuisse regnum dei,
 ut quemadmodum ipse ingressus sit, sic et nos ingres-
 suri simus. Ingressus autem est immortalem uitam, non
 somnum: regnum dei, non sinum Abrahamæ, idq; mox à
 morte: ergo & nos uitam æternam atq; regnum dei
 mox à morte ingrediemur. Assumit enim nos, quum à
 morte ad uitam uocat Ioannis 5. Per expositionem e-
 nim subiicitur: Ut ubi ego sum et uos sitis. Anima ergo

à morte ad uitam eternam assumimur, corpore in iudicio. Aut dic tu mihi Christus ne clausum cœlum morte sua reſerauit? SIMON. Maxime. IOIADA.

1. Pet. 4.

Sed quid opus reſeratione, ſi non patet animabus ad uitam aditus? Quum tamen Paulus dicit: Cæpio diſſolui & eſſe cum Chriſto, nimirum credens à morte cum Chriſto futurum. Petrus inſuper dicit hoc mortuis prædicatum eſſe euangelium, ut iudicarentur quidem ſecundum homines carne, uiuant autem iuxta deum ſpiritu. Annon hæc teſtimonia clare docent animas uiuere apud deum? Nam dicit mortuis euangelium eſſe prædicatum. Quid eſt prædicatum eſſe euangelium, quàm redemptionem & uitam eſſe annunciatam? Mortui qui ſunt alij, niſi hi qui eſſe uiuere exceſſerant, & in ſinum Abrahamæ congregati?

SIMON. Sed quomodo prædicatum eſt eis euangelium? IOIADA. Virtus paſſionis Chriſti & fructus mortis eius, quæ et ipsis profunt. SIMON.

Quomodo? IOIADA. Quod per mortem Chriſti liberati in æternam uitã (quod ad animam attinet) ſunt recepti. Corpore in extremo die reſurgent, & uelut cæteri in uniuerſali iudicio iudicabuntur. Interim animæ eorum cum deo uiuunt. Satis probatum tibi eſt, animas in ſinu Abrahamæ per Chriſtum eductas & in cœlum inuectas eſſe? SIMON.

Nihil repugno. IOIADA. Nec aliud reſpondeo.

peric

peries in uerbo dei. Consequitur ergo Abrahæ sinum non dormitorium esse, sed uitam iam æternam. Quod ex cap. 16. Lucæ comprobabimus. Nam illic scribitur Lazarum frui solatio, quum interim diues apud inferos cruciatur. Quod si anima (ut uos perhibetis) dormiret, nullum haberet gaudium, nisi per insomina uanis quibusdam gaudijs frueretur. Si gaudet anima, impossibile est quod dormiat. Sic Matth. 8. satis clare habetur, multos esse uenturos qui sint accubituri in regno dei cum Abraham Isaac & Iacob: ut interim

taceam somnum nature animæ (quæ ἐντελέχεια per factio ἐν ἐργασίᾳ vis ex se mouens, agitatio. Cicero con- innatum quanda peronne motiōm interpretat. Simo- nis q̄ ἐντελέχεια scribi uolunt, sed p. 7. scriptum pler- q̄ lib. probatur. Ad quo- bus. in Abs. quidam dicuntur quasi ἐντελέχεια βίωσι λεω x̄ per factio cor, peris comprehen- sionem. Videri phil. pul. in 1. lib. sig. de anima, ubi Cicero defendit in interpretatio.) omnino aduersari. SIMON.

Clariora sunt hæc & firmiora quàm putaram.

IOIADA. Imprudentis est dicere: Non putaram, & audita altera parte tantum pronunciare sententiam. Adornant sua satis pulchre catabaptistæ, sed parum firma sunt. SIMON. Vellem audire

in qua significatione scriptura uteretur uerbo dormiendi, quod tam frequenter ubiq; occurrit. IOIADA.

DA. Dormire ueteribus mori est, sed propter corporis resurrectionem dormire dicuntur qui diem obcunt extremum. Quemadmodum enim is qui se ad tempus somno dat se non dubitans experrecturum: sic corpus dormit, hoc est, moritur et cubat in sepulchro conditum et seruatum ad diem resurrectionis. Sic dormierunt patres, sic Stephanus & omnes pij. Quan-